

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

۳ شهریور ۹۴

خطبه‌ی ولادت امام رضا (ع)

بار الها از آن توست بزرگی و عظمت و کرامت، تویی که آسمان‌ها و زمین را آفریدی و به حکمت خود به آن عجاب و سازمان دادی، خورشید و ماه را روشنایی بخشیدی و با خلق ستارگان به آن زیبایی دادی پس تویی قادر توانا، نعمت‌بخش و عزیز و حکیم و سزاوار پرستش و حمد و ثنا، نیست معبودی جز تو که در آیات کریمه‌ی سوره‌ی ملک چنین فرمودی که: بزرگوار و متعالی است خداوندی که فرمانروایی به دست اوست و بر هر چیزی تواناست. آنکه هفت آسمان طبقه طبقه را بیافرید، در آفرینش خدای رحمان خلل و بی‌نظمی نمی‌بینی، پس بار دیگر نظر کن آیا در آسمان شکافی می‌بینی؟ بار دیگر نیز چشم باز کن و بنگر، نگاه تو خسته و درمانده به نزد تو باز خواهد گشت.

پروردگارا شکری افزون بر شکری دیگر تو را سزااست که برای درک این آیات عالمانه و حکیمانه اولیایی را از اهل بیت گل سرسبد آفرینش، تاج پیامبران، خاتم انبیاء حضرت محمد (ص) برگزیدی، مخصوصاً سرور عالمیان کوثر جاریه‌ی الهی حضرت صدیقه‌ی کبری فاطمه‌ی زهرا (س) که برای تفسیر این آیات بهره می‌گیریم از علم بی‌همتای ایشان که فرمودند:

پروردگار کریم در این سوره فرموده‌اند که: عجایب خلقت در وجود، با دیدن و نگاه کردن به عظمت آسمان در نهان انسان شکفته می‌شود. آیا دیدن عظمتی که ثانیه‌های حیات با آن سپری می‌شود اگر خللی در آن پیدا شود حیات پایان می‌پذیرد قابل تحسین است یا علمی که در کرات آن از چشم ظاهر دور است و باید با اکتشافات علمی به آن پی برد؟ منظور چیست؟ کدام تحسین منظور کتاب آسمانی است؟ اکتشافات علمی باعث شناخت ظاهر کرات است تا شعور انسان در فهم آنچه بالای سرش است بالا رود؛ ابزار فکر شکوفا می‌شود و او را توانمند می‌سازد تا علمش را عرضه کند و مردم بدانند بالاسرشان حیاتی است که منحصر به فرد است و حیاتش

حیات دیگری را احیا نمی‌کند بلکه توان نگهداری خویش را دارد. پس به آسمان نگاه می‌کند. حالا درخشیدن ستارگان را می‌شناسد. می‌خواهد به سؤال پروردگارش پاسخ دهد. چه بگوید؟ آیا شکر کند؟ سجده کند؟ تأیید کند؟ یقینش کامل شود. سعی می‌کند تماماً را در وجودش جمع کند، می‌خواهد خلقت را بشناسد، باید چراغ جاننش برود آسمان دلش را مورد بررسی قرار دهد، آیا کرات جاننش را شناخته است؟ ترکیبات آن را به آزمایشگاه باطنش برده تا سم‌های خطرناک را مورد پژوهش قرار دهد و یا با آسمان وجودش بیگانه است؟ خورشیدش را خاموش کرده، ستارگانش را از درخشش انداخته تا همواره ظلمات را برایش به ارمغان بیاورد. به جاننش مانند ابزار کار نگریسته تا زمان حیات ابزارش به انتها برسد و آنگاه آن را در زمین مدفون کند و آسمان تاریک و ظلمانی را به ظلماتی سخت‌تر منتقل کند و متحیر شود که چشم‌های بینایش چه شد؟ گوش شنوایش چه شد؟ همگی در سؤال قرآن کریم در هم پیچید و از بین رفت.

پس با این تفسیر زیبا و گران‌قدر سرور عالمیان باید یقین پیدا کنیم که عظمت آسمان و زمین وجودی انسان شگفت‌انگیزتر از آسمان و زمین است، پس باید خورشیدش را منور و ماهش را درخشان کنیم تا حیاتمان ابدی شود، در غیر آن ممات و تاریکی را به دنبال خواهد داشت.

اینک در این شب مبارک از تولد جانی می‌خواهیم سخن بگوییم که وجود مقدسش را با انوار الهی منور فرمود و خورشید و ماهش را چنان روشنایی بخشید که بیش از هزار سال است که وجودهای تاریک و ظلمانی را با نور امامت و ولایتش روشن فرموده، ایشان علی بن موسی‌الرضا (ع) هشتمین حجت خدا در روز ۱۱ ذی‌قعدة سال ۱۴۸ هجری قمری در شهر مدینه متولد شد و جهان علم و فضیلت را به نور دانش و کمالات خود منور گردانید.

نام ایشان علی و کنیه‌اش ابوالحسن و رضا لقب زیبای این مولود شیعه قرار گرفت. سی و پنج سال عمر شریفش سپری شده بود که به اقتضای کمال و شایستگی ذاتی و

تأیید پدر بزرگوارش امام موسی بن جعفر (ع) به منصب امامت و زعامت امت نائل گردید.

مدت بیست سال به حراست از کیان آیین الهی پرداخت، به طور کلی مدت امامت حضرتش را می‌توان به سه دوره تقسیم نمود. ده سال اول آن با هارون الرشید عباسی مصادف بود، پنج سال با محمد امین پسر هارون ملعون و پنج سال پایانی امامت آن حضرت هم‌زمان با حکومت مأمون لعنت الله سپری گردید. سرانجام پس از حدود سه سال که از ورود امام به خراسان می‌گذشت در روز جمعه‌ی آخر ماه صفر سال ۲۰۳ هجری قمری به دستور آن ملعون به شهادت رسیدند.

احادیث حکیمانه و نجات‌بخشی از ایشان نقل شده که معروف‌ترین آن حدیث شریف سلسله الذهب است که ایشان فرمودند که: از پدرانم شنیدم از امیر مؤمنان علی (ع) و ایشان از رسول خدا (ص) شنیدند و ایشان از حضرت جبرئیل که خداوند فرمود کلمه لا اله الا الله حصار و جایگاه امن من است پس هر کس به دژ من وارد گردد از عذابم در امان خواهد بود و امام رضا (ع) با صدای بلند فرمودند این شرط‌هایی دارد و من خود یکی از آن شرط‌ها هستم.

بله توحید بدون امامت امنیت و نجات‌بخش نیست بلکه گمراهی و تباهی است. در این زمانه به عینه می‌توان دید دشمنان امامت هر روز با روش جدیدتری دست به خیانت و فجایع تازه زده و دنیا را بدون صاحب و خداوند فرض کرده، مخلوقات پروردگار را به طور وحشتناکی می‌کشند. اینان نه پیامبر را نه قرآن و خداوند را پذیرفتند، این تهی مغران آلت دست کافران و منافقان و متکبران و ظالمان قرار گرفته برای خدشه‌دار کردن اسلام در اذهان مردم دنیا عمل می‌کنند. غافلاند خداوند خود از دینش محافظت فرموده و نخواهند توانست که نور خدا را با دهان خاموش کنند.

حال ضمن عرض تبریک و تهنیت به ساحت مقدس مادر گرامی‌شان حضرت زهرا (س) و فرزند گهربارشان سرور و مولایمان ابی‌صالح المهدی (عج) برای تسکین دل سوخته‌مان از کینه و عداوت دشمنان اهل‌بیت مزده‌ای را از سرور عالمیان بیان می‌کنیم که فرمودند آنگاه که ساعت‌ها به هم پیوندند و زمان‌ها در هم شوند و شب و روز در

فرمان درآیند منتظران حق از قبرها برخیزند و به استقبال امر پروردگار کریم بشتابند و آنگاه مأموران الهی به آنان خطاب کنند سلام بر شما، وعده‌ی الهی به تحقق درآمد و یاران و دوستان اهل بیت رسول الله (ص) گرد هم جمع شوند و بوی حق را استشمام کنند و پروردگار عالم ندا دهد: ای فرزند زمان، زمان دلگیری‌ها به اتمام رسید، به یاران پیوند و در سایه‌ی حق باطل‌ها را به فراموشی بسپار که ساعت، معنای خویش را از دست داد و زمان برای یاران ثابت ماند.

در این شب مبارک در این خانه‌ی مقدس خطبه‌ی امشب را با صلواتی بر امام رضا (ع) خاتمه می‌دهیم.

پروردگارا بر امام علی بن موسی‌الرضای برگزیده درود و رحمت فرست، آن پیشوای پارسا و منزّه و حجت تو بر هر که روی زمین است و بر هر که زیر خاک است، آن صدیق شهید درود و رحمتی فراوان و کامل و بالنده پی‌درپی و از پی هم و پی‌پی همچون برترین درود و رحمتی که بر یکی از اولیائت فرستادی.

بار الها در دولت ظهور فرزند گرامی امام رضا (ع) مولا و سرورمان امام عصر تعجیل بفرما و ما را جزء منتظران و یاران ایشان و عاشقان اهل بیت پیامبر قرار بده.

اللهم عجل لولیک الفرج